

რედაქცია

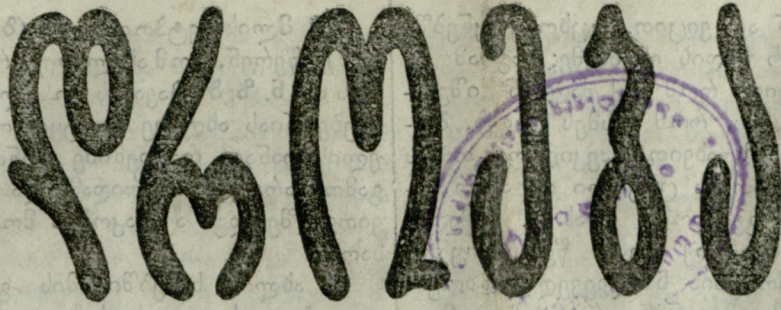
ბანკის ქუჩაზე, სტ. მედიკოსის და ახ. სტამბაში, ამატურის სახლებში.

ხელის-მოწერა

რედაქციაში და სტ. მედიკოსის სტამბაში. მალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисѣ. Въ конторѣ редакціи газетъ „Дროება“, при типографіи Меликова.

გაზეთის ფასი

წელიწადში — 8 მან., ნახევარ წელიწადში — 4 მან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან. ცალკე ნომერი — ერთი შაური.

გამოდის კვირარაობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

ბანკის-მოწერა

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და ფრანგულს ენებზე.

ბანკის-მოწერა

დიდი ასობებით, ასობე — 1 კაპ., ასობით-გოგონათა სტრიქონზე — 8 კაპ., ციცილოთი, სტრიქონზე — 5 კაპ. და პეტით — 4 კაპ.

თუ საქირება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს გამოგზავნილ სტატიებსა და დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არაუაუბრუნებ.

ცალკე ნომერი „დროებისა“ იხილეთ:

- მართანობის წიგნის მალაზიაში (სტუკის ხილზე, მირზოევის შენობაში)
გრიშაროვის წიგნის მალაზიაში (სტუკის ხილთან, ზუბალოვის სახლში)
„პარლანანის“ სარდაფში (სასახლის ქუჩაზე, არწრუნის ქარვასლაში)
„სულთანის“ თამბაქოს მალაზიაში (სულის ქვეშ)
პარიკმახერ პირთან (პროსპექტზე)
პარიკმახერ გრიშაროთან (სოლოლაკში)
გრიშაროვის მალაზიაში („პაქაზის“ სასტუმროს ქვეშ, მირზოევის სახლში)

ფასი თითო ნომრისა — 5 კაპიკი

ხელის-მოწერა 1877 წლისა

მეთორმეტე წელიწადი გაზეთის არსებობისა

მომავალ 1877 წელს გაზეთი

„დროება“

გამოვა იმავე პროგრამითა და მიმართულებით, როგორც წარსულს წლებში გამოდიოდა.

მომავალი წლიდან „დროების“ რედაქციის შრომაში უფრო დაახლოებული მოწოდებასა და შრომას მიიღებს ორი ჩვენი ნიჭიერი მწერალი-პუბლიცისტი: აკაკი წერეთელი და ნიკ. ნიკოლაძე.

ამათი და აგრეთვე სხვა თანამშრომლების დახმარებით, ჩვენ იმედი გვაქვს, რომ, რამდენადაც რედაქციისაგან დამოკიდებული და დამოუკიდებელი გარემოებანი ნებს მოგვეცემენ, კიდევ უფრო საინტერესო, სასარგებლო და საჭირო გაეხადოს ჩვენი გაზეთი მკითხველი საზოგადოებისათვის.

ხელის-მოწერა

მიიღება თფილისში — „დროების“ რედაქციის კანტორაში, სტ. მედიკოსის და ახ. სტამბაში (ბანკის ქუჩაზე, ამატურის სახლებში).

გარეშე მცხოვრებთათვის თანხის მოთხოვნისათვის ამ აღრესით უნდა გამოგზავნონ: Въ Тифлисѣ, въ Типографіи Меликова.

სხვა ქალაქებში „დროებაზე“ ხელის-მოწერა შემდეგ პირებთან შეიძლება:

შუთაისში — სე. მესხთან (სილაზე), ფოთში — თ. ანტ. ლაზ. ნაკაშიძესთან და ქ. ბაბალოვთან, ახალ სენაპს — ნიკ. ღვებუაძესთან, ზუზდიდს — თ. ტარ. ალიქ ლაღიანთან, ოზურგეთს — ანტ. ჯაყელთან, ყვირილაში — მ. ღაფ. ლაშაშვილსთან, გორს — ალალო თუთაყვეთან, ახალციხეს იოსებ სულხანოვთან და თელავს — თ. ლევან ჯანდიერთან.

Table with subscription rates: გაზეთის ფასი — გაგზავნილ და გაუგზავნელად 8 მან. კაპ., წელიწადში 8 „, ნახევარ წელიწადში 4 და 50 „, ხაზის თვისა 2 და 50 „, მართის თვისა 1 — „

ამვე საპირისპირო ვრაცხთ გამოვაცხადოთ, რომ გაზეთი ნისინათ არავის არ გააგზავნება გარდა იმ პირებისა, რომელთათვის პასუხის-გებას თვითონ „დროების“ აგენტები იპისრებენ.

მთხვეთ ჩვენ მომავალ ხელის-მომწერლებს, რომ თანხის მოთხოვნისათვის დროზე გამოგზავნონ, რადგან უამისოთ იმათი აღრესების დაბეჭდვა დაგვიანდება; ვითხოვთ აგრეთვე, რომ ხელის-მომწერთა სახელი, გვარი და საცხოვრებელი ადგილი გარკვევით იყოს დაწერილი და ყოველთვის, როცა აღრესს გამოიცვლიან, დროზე შეატყობინონ ეს რედაქციას.

გამომცემელი სტ. მელიქიშვილი რედაქტორი ს. მესხი.

ისეთი აგებები ხდება ამ ჟამად მგროვად, რომ ამ აგებების დროზე და მსჭრავლად შეტყობა. არა-თუ მართო საინტერესოა უპოვასათვის, არამედ ხშირად გვირისათვის აუცილებელ საპირისპიროსა და სარგებლოებას შეადგენს.

ამის გამო ჩვენ ვთხოვრებთ ცალკე პირობით „ხალხთა-ზოგის ტელეგრაფის აგენტების“ თვითონვე აგენტსა და „დროებაში“ მუდამ ორი ანუ სამი დავაზა დაიგეგმება.

ამასთანავე ყოველი ღონის-ძიება მივიღებთ, რომ ფლავანდელი წლიდან გაზეთი უზრუნველყოფილად დაუბრუნდეს ხელის-მოწერათა, ვინც დღემდე იყო. საუბედუროდ, ეს მართო ჩვენზედ არ არის დამოკიდებული: ზოგიერთ ალაგებში უზრუნველად პირისპირ ორჯამ მიდის (ქახეთში, ოზურგეთს), ზოგან კი მხოლოდ ერთჯამ (ზუზდიდს) ასე, რომ ამ ჩვენი მისაღონებოდა ვერას გაარჩევს. მაგრამ ქალაქში, შუთაისს და ფოთში-თფილისის რაიონის გზის ყველა სტანციებზე კი „დროება“ იმავე დღეს გაიგზავნება რა დღესაც ქალაქში გამოვა.

კომიტეტი უმალღესად ნება-დართულის ლატარკიებისა და კანონის აქეთა-და-იქითა მხრით ქეთი-ლის-მყოფელ და აღმზრდელ დაწესებებებთა, რომელნიც დიდი ანაგინას ოლგა თამოლოვას ასულის შავგუსტოვს მფარველობის ქვეშ იმყოფებიან, აცხადებს, რომ

1) შეკანსკნელი ვადა პომიტეტის დახურვისა დანიშნულია ამ 1877 წლის 12 თებერვალი, რომელ დღესაც შესრულდება სწორეთ ერთი წელიწადი მას აქეთ, რაც ლატარკია ითამაშეს.

2) ამ დროს შეუდგებიან ლატარკის აპერაციების ყველა ანგარიშების გაწმენდასა.

3) პომიტეტი უმორჩილღესად სთხოვს იმ პირთა და დაწესებებთა, რომელთაც ჯერ არ წაუღიათ თანხის მოგება ან არ წარმოუდგენიათ გასასყიდლად წაღებულის ბილეთების ანგარიში, დაუჩქარონ ეს და წიგნები ანუ მოთხოვნისათვის ამ აღრესით გამოგზავნონ: მისს იმპერატორებით უმალღესობის სასახლეში, თფილისში (Въ Придворную Его Императорскаго Высочества Контору, въ Тифлисѣ).

4) მომავალს 12 თებერვალს პომიტეტი დაიხურება და ამასთანავე ის ვალად ხდის თავის თავს, უგულისთავსი მადლობა უძღვნას ყველა იმ პირთა და დაწესებებთა, რომელთაც კი კეთილ-ინებეს იმის მოვალეობაში და მიზანში დახმარება, და

5) სხვა გაზეთებს უფლება აქვთ ეს განცხადება გადაბეჭდონ. (3-1)

„დროების“

ტელეგრაფები

(„ხალხთა-ზოგის ტელეგრაფის აგენტობისა“)

სტამბოლი, 22 (10) იანვარს, ვეროპის წარმომადგენელთა მოწერეს გუშინ ხელი კონტრეინციის დათხოვნის პროტოკოლს; ოსმალეთის წარმომადგენელი ამ დროს არ დასწრებიან; იმათ დაწესეს კომისია იმ ზომებზე მოსალაზარებულად, რომელიც მომავალში უნდა მიიღოს ოსმალეთმა.

გუშინ ღუნაზე რაღაცასათვის სამი ცეცხლის-გეპი გაიკრუნა.

პორტა თანხმდა, რომ სერბებისა და ჩერნოგორიის სამხედროები გასწორდეს იმ პირობით, რომ ამ საგანზე თვითონ

ამ სათავადოებთან მოილაზარებულს.

მარკის სალსბეიური გაგვიდა სტამბოლიდან; დანარჩენ სახელმწიფოების ელჩებმა ჯერ-ჯერობით კიდევ გადადგეს აქედან წასვლა.

სტამბოლი, 24 (12) იანვარს. ოსმალეთის მმართველობა სთხოვს საფრანგეთის ელჩს გრაფ ბურგოენს, რომ გამოუგზავნონ საფრანგეთიდან სამხედრო ამხენებლები, ქლოტის ზვიცრები და ამათ გარდა ორი გამოცდილი ფინანსისტი, რომელთაც ოსმალეთი თავის ფინანსიურ მდგომარეობის გასწორებას მიანდობს.

სამართლო

კონკრეტის კული

სტამბოლის მონტერენცია, როგორც წარსულ მომენტში დაბეჭდილის დებეშიდამ შეიტყობდით, დაიშალა; მაგრამ კული დარჩა იმას კიდევ. მართი წარმომადგენელი ინგლისისა — მარკის-სალსბეიური, მართალია, გამოეთხოვა სტამბოლს, რადგან სრულებით იმედი გადაწყვიტა რისამე გარეგნისა, მაგრამ ნაცვლად იქ დარჩა მეორე წარმომადგენელი ამავე ინგლისისა — მერკი მლოიოტი და აგრეთვე სხვა წარმომადგენელი მერკისა.

ოსმალთს გამოუცხადებია, რომ ის თანხმდა სერბებისა და ჩერნოგორიის სამხედროების გასწორებაზე თვითონ ამ სათავადოებს მოვლასაკრავს; — და ეს გარემოება საკმაო მიზეზად დაუნახავს მერკისა, რომ ხელახლად განაგრძოს ოსმალეთთან მოლაპარაკება.

ამ ნაირად კვირა ერთია და ჩვენი, და ჩვენთან მერკის, გულის ფანტაზიური შეიდი: დღეს საქმე იქამდინ არის მისული, რომ, თუ არ იმით, ისე საქმე არ გადაწყდება; ხვალ ცხედავთ, რომ ერთი ისეთი რაღაც გარემოება აღმოჩნდა, რომ იმედს გვაძლევს მშვიდობიანობისა; ზევ კიდევ მანიფესტის გამოცხადებას მოველოთ; მაშევ კიდევ მშვიდობიანობის ნიშნები და ასე დაუბოლოებლად აჭიანურებენ, აგრძელებენ საქმეს.

სხვა არა იყოს რა, მართო ამ მონტერენციის მოქმედებით ცხადათ დინახავს კაცი, რომ ამჟამად ომი არავისთვის არ არის სანატრელი და სასარგებლო; ყველა სახელმწიფო, რომელსაც კი რამე ინტერესი აქვს ამ „აღმოსავლეთის კითხვაში“, ყველა ხალხი ცდილობენ, რომ მშვიდობიანად, უბრძოლველად გაათავონ

ეს დახლოებული - დაუბლოცებელი საქმე.

თვით ის სახელმწიფოა, რომელიც ყველაზე მომეტებულია ფაქტობრივად, ჰყვირიან და ემზადებიან, ემზადებიან, როგორც სხანს, იმიტომ, რომ უფრო ადვილად შეაშინონ მოწინააღმდეგე ამ ხერხით, რომ ამნაირის ოსტატობით იქნება უბრძოლველად გადაჩენი.

არცერთი ხალხი ისე ვიწროთ არ არის ამ სლოვიანების მდგომარეობასთან დაბუდთან დაკავშირებული, არცერთს არა აქვს ისეთი ინტერესები, რომ იმათ გულიათვის ბრძოლა დაუწყონ ერთმანეთს, სისხლი დაღვარონ და ვინიცის, იქნება თავის ქვეყანაც დაოხრონ, უკან დასწიონ. აქ მხოლოდ თანამოქალაქების საქმეა, მე ვსთქვი; უნდა ასრულდესო! მე გამოვეჩიქრე (მ. მალეთ); რითაც იქნება, უნდა დავიცვა ისაო!

მხოლოდ ამ გვარის მიზნით ტყდება ხოლმე ამჟამად მეროპაში მომეტებული ნაწილი ომები და ახლაც შეიძლება ესე მოხდეს, თორე ნამდვილი მიზნის არცერთს საეფოში-ფობს არა აქვს და ნამდვილ სარგებლობას ამ ბრძოლიდამ არც ერთი მეროპის ხალხი არ მოელოს.

ს. მ.

ცეცხლის ბახშირების მიზანი

საუბედუროდ, მეროპის არა გვაქვს სტატისტიკური ციფრები, თორემ ამ ციფრებით ნამდვილად დავრწმუნდებოდით, რომ თან-და-თან ჩვენში ცეცხლი უფრო-და-უფრო ხშირდება და ამასთანავე თან-და-თან ხშირდება ბოროტ-განზრახვითი ცეცხლის წაქიდება.

თვითისის სახლის პატრონებმა და განსაკუთრებით ვაჭრებმა ამ ცეცხლის წაქიდებაში ერთი ახალი საშუალებათაგანი, ახალი წყარო აღმოაჩინეს თავიანთ გამდიდრებისა, სახლის პატრონს თავის სახლი იმდენ შემოსავალს ვერ აძლევს, რამდენიც ჰაურს; მოვაჭრეს მალაზიაში ვაჭრობა რიგიანად ვერ მიდის, ან ამათი საქმე, სხვა რომელიმე გარემოების წყალობით, კოჭლობა; — იმ წამსვე პირველს ათას თუმნისანი სახლი ორას-ამას თუმნად შეაქვს საზღვეველ საზოგადოებაში („სტრახში“); მალაზიის პატრონიც, რომელიცაც ორასი თუმნის საქონელი არ აბადია, ამასვე სხადის, ერთი-ამად, ერთი-ოთხად აფასებს და შეაქვს.

და ჰხედავ, რამდენიმე დღის ანუ კვირის შემდეგ, ამ სახლს ანუ მალაზიას ცეცხლი მოეკიდა, დაიწვა და ამათ პატრონებმა ერთი-სამად, როგორც ახლა ქალაქში ამბობენ, გაინადღეს თავიანთი მამული.

ქალაქში არაერთის საიდუმლო არ არის, რომ საზღვეველ საზოგადოებას აგენტები უმოწყალოდ და უნაგარიშოთ ქრთამს იღებენ ამგვარ სახლის პატრონებისა და ვაჭრებისაგან; იღებენ ჯერ დაფასების დროს და მერე, უფრო მსხვილს, ცეცხლის დროს, როცა ესენი საზოგადოებრივად ფულს იღებენ.

ამ სამწუხარო გარემოების მოსახლობელად ერთი რამ საშუალება უნდა აღმოვაჩინოთ, უნდა აღმოვაჩინოთ იმიტომ რომ, ყოველ ცეცხლის შემდეგ, ერთი ან ორი ბოროტი თუ კეთდება, თუ „ანადღებს“ თავის მამულს, მაგიერად ოცი და ოც-და-ათი, რომელთაც არც „ფული დაუხარჯავთ“ და არც მოელოდნენ ცეცხლს, იღუპება ტყუილ-უბრალოდ სხვის ბოროტ-მოქმედების წყალობით.

ჩვენ არ ვიცით, უცხო ქვეყნებში როგორ მიდის ეს საქმე; მაგრამ ეს კი ვიცით, რომ იქ ძალიან იშვიათად ისმის, რომ ვისმეს განგებ, ბოროტ-განზრახვით წაეკიდნოს თავის ქონებისათვის ცეცხლი და ამით რაიმე სარგებლობა ენახოს. აქედამ იყოს ქონების საზღვეველ საზოგადოებაში შეტანისა, რომელიც მაგდენად სასარგებლოდ არ განდის მე-პატრონეებისათვის იმათგანვე ცეცხლის წაქიდებას.

ჩვენებურ ამ გვარ საზოგადოებათ კი, თორე ვაჩვენებ, იეთი წყები დაუდგენიათ, რომ ვერცხლის-მოყვარე უინდისო კაცი განსაცდელში შეტყაის, — ისე ადვილად შეიძლება აგენტები მოსყადვაც, ცეცხლის წაქიდება და ერთი-უთათაც საზოგადოებრივად ფულის მიღებაც.

ამჟამად ერთი საშუალების ჩვენება შევიძლია, რომელიც, ჩვენის ჰაზრით, ცოტაც არის მაინც დაეხმარება ამ უბედურებას:

ქალაქს პირ-და-პირი ინტერესი აქვს, რომ გავრიოს ამ საქმეში; ქალაქს ბამგეობის მოვალეობაც ის არის, რომ იზრუნოს თავის ამომრჩევლების — ქალაქის მცხოვრებლებისათვის. ამის გამო უიგიო არ იქნება, რომ ქალაქმა ეცადოს და, საიდამაც ვერ-არს, მიიღოს უფლება რომ უმისოთ არავის არ შეეძლოს არცერთს საზღვეველ საზოგადოებაში შეტანა თავის ქონებისა. ქალაქს ბამგეობას შეუძლია უფრო კარგი, პატიოსანი ნაფიცი დამფასებლები ჰკავდეს, რომელნიც მიწვეულ უნდა იქნენ აგენტისაგან ყოველთვის, როდესაც ვინმე ამ საზოგადოებაში თავის სახლისა, მალაზიისა და ან სხვა რაიმე ქონების შეტანას მოინდომებეს. იმინი დააფასებენ, უფრო კეთილ-სინდისიანად, უფრო ღირებულად, და ამნაირად მაშინ ვერავენ ვერ ნახავს განსაკუთრებით სარგებლობას, რომ თავის ქონებას ცეცხლი წაუყიდეს, რადგან დარწმუნებული იქნება, რომ ღირებულზე ნაკლებს თუ არა, მომეტე-უოს ვერ მიიღებს.

ამას გარდა შეიძლება სხვა ბევრი საშუალებაც მოინახოს თუ თვითონ საზოგადოებამ, ქალაქმაც და მთავრობამაც, რომ ამ საშინელი გადამღები სენისაგან, რომელიც ასე მოედვა ჩვენი ქალაქის სახლის პატრონებსა და ვაჭრებს, განგვათავისუფლოს.

ს. მ.

დღიური

* * ჩვენი ქალაქის ბამგეობაში ამჟამად დიდმოძრაობაა. საქმე იმაშია, რომ უმალღესი მთავრობისაგან იმას ბრძანება მოუვიდა, რომ ქალაქის მხრით სამხედრო საქაროები ათვის, როგორც ჩვენ გავიგონეთ, 190 კაცი უნდა იქნეს წარმოდგენილი და მცხოვრებლებს გამოუტყაბდეთ მსურველები თუ აღმოჩნდებიანო.

ამ საგნის თაობაზე იყრინ გუშინწინ საღამო ბამგეობის ზღაპრი შეკრებილნი ამქრის წარმომადგენელნი და ერთი ყაყანი, ლაპარაკი და „ჯეელი“, „საპახოლა“ ბიჭების არჩევანი ჰქონდათ.

ჩვენ შევიტყეთ, რომ ნება-ჰყოფლობითი მსუ უფლებების რიცხვი თითქმის ას კაცამდინ ჩაწერილან და ამჟამად კიდევ ეძებენ მსურველთა. რაც შემთავალიზნულ რიცხვს (ას ოთხმოც-და-ათს) დააკლდება, ის თვითონ ქალაქის ბამგეობამ უნდა წარადგინოს.

* * მოსავეტპოლითამ (ბუჰბრი-დამ) გვეწერენ, რომ ახალ ლუბერნატორის თ. ნ. ზ. ჰევეჯადის მოსვლა ჩვენს ლუბერნას ახლავე დაეტყოვო: მოსვლისათანავე რამდენიმე ჩინოვნიკი გამოჰყარა სამსახურიდამ და ამთავითვე შეუდგა ავაზაკობის მოსპობასო.

ამ ახლო ხანებში იმის განკარგულებით, სოფლის საზოგადოებათ მიწერილობა მისვლიათ, რომ საეჭვო ყოფა-ქცევის კაცების სია წარმოადგინონ. საზოგადოებათ თორმეტი კაცი წარუდგენიათ. ლუბერნატორს იმწამსვე განკარგულება მოუხდენია და ეს თორმეტი კაცი აღმინისტრაციული წესით გუზავნია ლუბერნიდამ. ამას გარდა, ვინც ორჯელ და სამჯერ ყოფილან ცუდ-კაცობაში შემჩნეული და სისხლის სამართალში მიცემული, ყველასთვის დაუვლია ხელი და იმავე აღმინისტრაციული წესით გაუზავნიათ თავის ლუბერნიდამ; ამგვარი პირები აღმოჩენილან სულ 78 კაცი, ასე რომ სულ ოთხმოც-და-ათი საეჭვო კაცი გადასახლებულა.

* * წარსულ ნომერთან ერთად ჩვენ მკითხველებს დაურიგდა ახალი მომავალი ქართული გაზეთის — „ივერიის“ პროგრამა და განცხადება, რომლიდამაც შევიტყეთ, რომ ეს გაზეთი მომავალი მარტის პირველიდამ დაიწყებს გამოსვლას.

პროგრამა ვრცელი და სრულია, ყველა განყოფილება იბოება შიგ, რაც კი გაზეთისათვის საჭიროა. ჩვენ პირველი გავიხარებთ, თუ ჩვენი ახალი მომე ამ პროგრამას შეასრულებს; გავიხარებთ იმიტომ, რომ მაშინ ჩვენ კარგი მომე, შრომის კარგი გამანაწილებელი და საზოგადოებასაც რიგიანი, სრული გაზეთი შეეძინება.

* * რაქადამ გვეწერენ, რომ ჩვენი უხუდი მთელს დასავლეთ საქართველოში განთქმული იყო თავის მშვიდობიანის ხასიათითა და მყუდრო ცხოვრებითაო. საუბედუროდ, ეს სახელი ახლა უნდა წაერთვასო, რადგან ამ უკანასკნელ დროს აქ როგორღაც გახშირდა „ემშაკობა“. მურები გაგვიჩნდნენ და ჩხუბი, ლოთობა, კაცის დაჭრა და მოკვლა ხშირად გვემისო. სხვათა შორის, ამ უკანასკნელ ხანებში ერთი ვილაც თ. ზ. მ — გამოჩენილა, რომელიც ამ ცოტა ხნის განმავლობაში რამდენიმე კაცი დაუჩენია. ჩხუბის გახშირებას ჩვენი კორრესპონდენტი მარმანდელ ძლიერი ღვინის მოქმედებას მიაწერს....

„დროების“ კორრესპონდენცია

ქუთხისი, იანვრის 8-ს. ძველს წელიწადზე ვიყავი უკმაყოფილოდ ძველს წელიწადს ვემდურდი, მაგრამ, მგონი, არც ახალმა მომიმადლიეროს.... მტყობა როგორღაც კანქბში.

იმ საშუალებებმა ხომ აღარ იკმარეს, რომელთაც აქამდის ჰხმარობდნენ აქ დროს გასატარებელად. ახლა კიდევ სხვა საშუალებები გამოჩნდნენ: პირველი არის ზღაპრული ბაასში გატარება ამ ზამთრის გრძელ ღამეებისა.

ღმერთო ჩემო, რამდენი ზღაპრული საქმე ჰხდება ჩვენში! რამდენი ზღაპრული ბაასია! მის გაუგონია ახლა ზღაპრები? შევლანი ომის მოლოდინში ვართ, ყველანი ყურებ-გამოკვეტილნი ვუცდით ყოველს მომავალს წამს, თუ რა ამბავს მო-

გვითხანს ის, და ამ დროს ვილატა-ები გამოვდგარან და ჰდებარე ვეყუბნებიან, ძაღლთა-პირებო, ემთი ცხოვრებიდამ. სარზე ჩამოცმით დასჯილნი კაცები, შემწვარი ბოვშეები, რომელთაც ვითომ მშობლები ჰქამდნენ ძაღლთა-პირების იმულებით და ვინ იცის რამდენი სხვა მხეცური და საშიშარი ამბავი შეადგენენ ზღაპრების საგანს. რანაირად გაცხარებულნი გველაპარაკებიან! ღმერთო... რამ გააბრაზად ამ სახით?

ჩვენი ქვეყნის ბუნება უხვად აძლევს კაცს ოცნებანი ნიქს; ეს კაცები იე გაუზაცებიან ოცნებებს, რომ ამ საინტერესო დროებამში თავის-თავი აღარ ახსოვთ. რამ ეს ყველაფერი ზღაპარი არ იყოს, რომ მართლა იყოს სადმე ძაღლთა-პირების ქვეყანა, სადაც კაცი ხორციო იკვებებიან და ეს ჩვენი ან იმეზღაპრები რაიმე საიდუმლო ძალით იკვადიყანა, ხომ ტყუილა აღარ ახრქალებდნენ აქ კბილებ; და გულ იჯერებდნენ იმ ძაღლთა-პირებზე, იმ კაცის ხორცის მჭამელებზე! მაგრამ, სამწუხაროდ ჩვენდა, ამათა კბილების ხრჭალი. ბატონებო, რათ ჰსწუხდებით? რათ იხეთქთ გულს ზღაპრული წარმოდგენებით? კბილებს იხდენთ ტყუილთ! ახლა მეცხრა-მეტე საუკუნეა; არც შემწვარი ბოვშეების ზღაპრია დასაჯერი და არც იმ ბედნიერის ქვეყნის ცხოვრება, სადაც მიმდინარეობენ რძის მდინარენი, მექონი ფელამუშის ნაპირები! ნერწყვი ნუ მოგდისთ ტყუილა ამისთანა მდინარეების და მათი ნაპირების წარმოდგენით. რაც თქვენ რძე გგონიათ, ის შხამია, რომელიც მოჰწამლავს ჩვენს ცხოვრებას; რაც თქვენ ფელამუში გგონიათ, ის არის უბრალო მიწა, სადაც განიხრწნება ჩვენი სეულო.

მეორე საშუალებაც მასკარადი ვახლოავს. ჰს ამ თვი ას იყო მასკარადი აქაურს კოლუბში. ჯერ არ ყოფილა აქ მასკარადი. მა პირველი იყო.

უნდა გითხათ, რომ ბევრი უმედოთ შეჰკურებდა მომავალს მასკარად. ამბობენ, რომ ქუთაისელები მასკარადს ვერ მოახერხებენო. ზოგი იმასაც ამბობდა, რომ მასკარადის გაწყობა საჭირო არ არის, რადგანაც ჩვენი ცხოვრება უამი ოთაც მასკარადი არისო, ხელოვნურს მასკას ბუნებითი არა სჯობიაო! თუ მაინც-და მაინც საჭიროთ ჰთვლიან მასკარადს, სიტყვას გაძლევთ, რომ ჭუაჩისელები ამას კარგად მოახერხებენო.

როგორც უნდა იყოს, მე მაინც ჩემი ჰაზრი მაქვს: არ მომწონს მასკა. მაქის ქვემ ლაპარაკი და მოქმედება როგორ იქნება? პარამთქმული უნდა კაცი, ამკარად მომქმედ!

მასკაში კი არა ყოფილან ის მხედრები, რომელნიც ამას წინეთ აქ ორს ქლას შედამებულზე, თავი სახლის მახლობლად მოსიერნებს, გამოჰკიდებოდნენ; ერთი გაქცოდათ, მეორე დაეჭრათ და დიდი კივილია და ჩხვილის შემდეგ გაეშვათ. რა გაეწყობა? აშკარა მოქმედება!

მასკაში კი არ ყოფილან ერთის აქაურის სასწავლებლის უფროები, როდესაც იმათ ამას წინეთ პანსიონი დამ ერთი შეგირდი გამოავდეს მისთვის, რომ ეს შეგირდი შევიდა ქართულ წარმოდგენაზე, რომელიც იმ სასწავლებლის სადგურში იყო გამართული. რა გაეწყობა, უფროების ნება-დაუთოველად შესულიყო ეს ყმაწვილი წარმოდგენაზე!

არც ის საწავლებლის უფრო ე-
ბი პედაგოგები არიან მასკაში, რო-
მელთაც მახინჯი მასწავლებელი უ-
ყენიათ პაწია ბოვების მასწავლებ-
ლად. თუმცა პედაგოგია წინააღმდე-
გია მახინჯი კაცების მასწავლებლად
დაყენებასა, მაგრამ რა გაეწყობა:
მახინჯსაც ცხოვრება უნდა. აქ ი-
ციც გადაშეცემულმა კაცობრიულმა
გრძობამ: ის ხანდისხან ზნეობით
მახინჯებსაც ხელს უჭრათავს.

მევე უფროსები არც მაშინ არი-
ან მასკაში, როდესაც დაწყებ მოს-
წავლევ ბოვებისათვის, ჩვენვი,
ქართულის ენის მასწავლებლად უ-
ჭერიათ გამოყრუებული და უჭლო-
რებასა შინა მყოფი კაცი, რამელ-
საც ახალის პედაგოგის მოთხოვნი-
ლება და ჩვენი პატარა ყმაწვილე-
ბის საჭიროება სიზმრათაც არ უნა-
ხავს. რა გაეწყობა-უძლოურს მოხმა-
რება უნდა, „მოხუცს პატარის ცემა!“

ან ქართულის სწავლება რა სა-
ჭიროა, ამ პედაგოგების ჰაზრით.
თუმცა მამები ჰატირიან თავიანთ
შვილების საქმეს, რომ ესენი სამ-
სამ და ოთხ-ოთხ წლობით ჰყრილ-
არიან კლასში და არა ფერი გაე-
გებათ, მაგრამ რაეჭნათ? სანამ რუ-
სულის არ ისწავლის ყმაწვილი, სა-
ნების სწავლება რანაირად მოხერ-
ხდება მისთვის? ქართულად ვასწავ-
ლოთ საგნები? მერე? რამ ორი და
ორი ქართულად ექსა გამოვიდეს,
ან ცხენს რომ ხუთი ფეხი გამოაბა?
არა, ასე არ შეიძლება.

არც ბანვის გამგებლები არიან
მასკაში, როდესაც ისინი ერთს პირს
ორს თანამდებობას აძლევენ, — ორ-
სთანამდებობას, რომელთაგან ერთი
მეორის ზედამხედველია, კანტორ-
ლია. მე ხომ პრაქტიკული მოხერ-
ხება! რად დაიჭირონ ორი კაცი იმ-
საქმები თვის, როდესაც ერთიც ვაჯ-
ეთებს იმათ როგორმე და თანაც მეტს
სარგებლობას გამოიტანს, ვიდრე ორი
ცალ-ცალკე?

არც ზოგიერთნი ის ყმაწვილები
არიან მასკაში, რომელნიც ქართულის
სცენის მოყვარებელ ითვლიან თავს,
როდესაც აცხადებენ ხოლმე, რომ
ამა-და-ამ დღეს ეს ქართული წარმო-
დგენა იქნება, მოიწვიენ პუბლიკას
და დაპირებას ვერ უსრულებენ, რო-
გორც რიგია. როდესაც არ სწავლო-
ბენ არც მოიხრებებიან ხოლმე, რო-
გორც როლისთხოვს კიდევაც რომ
ქონდესთ ტანისამოსი. მის მაგიერ,
რომ მოამსახურის როლში გამოვი-
დნენ ახირებულად ჩაცმული, რო-
დესაც პიესა თხოულობს, ისინი
ფრანტულად ჩაცმულნი გამოჰხატაან
სცენაზე, თითქო ჯენტლმენის როლს
თამაშობდნენ.

აი ასე უნდა. თორემ შენ მას-
კას ჩამოიფარებ პირზე და მელაპარ-
აკები „ძუზიანო!“ „სულელიო!“ მძი-
ნარო აღმინიტრატორო! და სხვა.
რა გამოვიდა აქედამ?

მინცუნდავიუა

უსხო ქვეყნები

ოსმალეთი

ქონჭერენციის უკანასკნელს სხლო-
მაში რუეთის ელის ღენერალ იკ-
ნატივეს გამოუცხადებია ოსმალე-
თის წარმომადგენლებისათვის, რომ
„ქროპა თავის საშუალებას მიი-
ღებს, თუ ოსმალეთმა სერბიასა და
ჩერნოგორიას ხელმეორედ ბრძო-
ლა დაუწყავო.“

ჩვენის ღებეშებიდამ იცის მკით-
ხველმა, რომ ქროპის წარმომად-
გენელთა გადაწყვიტეს გავსლა სტამ-

ბოლიდამ, რადგან ვერა გარიგეს-
რა. მა გარემოება იმას კი არ მოას-
წავებს, რომ მთელმა ქეროპამ გას-
წყვიტა ყოველივე კავშირი ოსმა-
ლეთთან; ეს მოასწავებს მხოლოდ
იმას, რომ ქეროპა უკმაყოფილებას
აცხადებს, და უკან იბარებს იმ პირთ,
რომელთაც ვერ გარიგეს ის საქმე,
რომლისთვისაც ისინი გაგზავნილი
იყვნენ. მაგრამ გუშინდელი ტელე-
გრაფმა, რომელიც დღეს იბეჭდება
ჩვენს გაზეთში და რომელშიაც სწე-
რენ, რომ ჯერ ჯერობით ქეროპის
წარმომადგენლები არ მიდიან სტამ-
ბოლიდამო, თითქო კიდევ იმედს
გვაძლევს, რომ იქნება მოლაპარა-
კება, და არა ზარბაძნითა და თოფ-
იარაღით, გადაწყდეს საქმე.

სტამბოლის ქონჭერენციასზე,
სხვათა შორის, ჩვენი მხრიდან გადა-
სახლებულ ჩერქიზებზედაც ყოფილა
მოლაპარაკება. ღენერალ იგნატივეს
უთქვამს ერთს სხლომაზე, რომ ჩერ-
ქიზები, რომელიც ბერძენების და
სლავიანების მეზობლად არიან და-
სახლებულნი, ძალიან აწუხებენ თა-
ვიანთ მეზობლებსაო და საჭიროა,
რომ ისინი მცირე აზიაში გადასახ-
ლოს ოსმალეთის მმართველობა-
მაო. მაგრამ ოსმალეთის წარმომად-
გენელთ ამაზე გარდაწყვეტილი უა-
რი გამოუცხადებიათ.

შერილები

ბატონო მეგაზეთე!

თქვენს მშვიდობას და კარგად
ყოფნას ღმერთსა ვსთხოვ და მოვი-
ლოცავ წარსულ დღესასწაულებს,
ღმერთმა მრავალ ამ დროს დავას-
წროსთ პატიოსანი ცოლ-შვილით.
ჩემს ამაღეს თუ იკითხამთ, მე გახ-
ლავარ ერთი საწყალი გლეხი გა-
ჭირვებული; ისე გაუჭირვოს ღმერ-
თმან თქვენ მტერა, როგორც მე
მიჭირს. მახლავარ მცხოვრები საა-
ბამიოში, ბუკათუნის საზოგადოე-
ბაში.

ჩემი გაჭირვება შეგიხვლევ ერთს
ლეთის კაცა და ვსთხოვე დახმარება
და მან ასე მითხრა, რომ ერთი მე-
გაზეთე არის თფილისის ქალაქშიო,
იმას წერილი მიწერე და ის გიშვე-
ლისო; მხოლოდ გაგიბით აუწერე
შენი გარემოებაო. შალა რადგან
გავიგე, რომ ამისთანა კაცი ყოფილ-
ხარ და შეგიძლია ჩემი მოხმარება
ამ წერილს გწერ და თუ რამეს და-
მეხმარები, შენი ლოცვის მეტს არას
ვიზამ.

თუ დალაგებით არ მოგიყვი ისე
ვერ გაგაგებინებ და ნუ გამიწყრები
ბევრი ლაპარაკისათვის:

შოთი შვილის მეტი არა გამაჩნდა
და რომ სულ უშვილიძიროთ არ გა-
დაესუღვიყავი, გამოურჩიე ერთ ად-
გილას, სოფელს ილემში ქალი და
მოვეზნადე ქორწილს. მოგესხენე-
ბათ რა უბედურებით ხდება ჩვენში
ქორწილი: ნიშანი, შინ ჩასავალი,
პირის სანახავი და სხვა ათასი. აა
მანეთზე შეგვიდის ხარჯი ჯერეთ
გვირგვინის კურთხევამდიან. ზადა-
ურჩი ყველა ამ უბედურ გადასახ-
დებს და წავიყვანეთ მეფე და დე-
ლოფალი ეკლესიაზე. მღვდელიც
მოვიდა. უხარა მეფე-დედოფალს—
რა არის ათი მცნებაო? მეფე-დედო-
ფალმა ვერაფერი ვერ უთხრეს. ბო-
ლოს ჩემს შვილს უთხრა: არ იცი
ათი მცნებაო? ჩემ შვილს ჩუმათ

გუთხარი: უთხარი, ბიჭო, ვიცი-თქო.
ჩემა შეილმაც წამოყო თავი და
უთხრა, ბატონო ათი მცნება კი არა,
ოც-და-ათიც ვიციო. მღვდელმა უთ-
ხრა, აბა მითხარიო. წახდა მაშინ
ჩემი შვილი; მღვდელი სახლში წა-
ვიდა და ჩვენ დავრჩით პირ-დაღე-
ბული. რამდენი ვეხვეწეთ მღვდელს,
მაგრამ წინ არ მიგვიკარა იმ და-
ლოცვილმა.

წავედით ბოლოჩინთან. შეეხვე-
წეთ მას. ჩვენი უბედური მღვდომა-
რება, ამდენი საკლავების დახოც-
ვა, ამდენი ფულის დახარჯვა გავა-
გებიეთ და ვსთხოვეთ, მაგრამ არ
მოგეცა ნება; ბოლოს ტირილით
რომ შეეწუხეთ, დაიბარა მღვდელი
და უთხრა ჩემზე: მაგ საწყალს ბევ-
რი ხარჯი მოსვლიაო; ფულებიც
ბევრი დაუხარჯავსო და თუ მაგას
ეს საქმე შეეშალა, დაილუვებო, უ-
კურთხე გვირგვინი და ლოცვები
მერე ასწავლეო. მღვდელმა, რო-
გორც გამოსცილდა ბოლოჩინს, მე
თუმანი მთხოვა და გვირგვინის სა-
კურთხი კიდევ სხვა. თუ ამას ას-
რულებ, ლოცვებს არ გკითხავო.
მივბრუნდი ბოლოჩინთან იქვე და
უთხარი ეს გარემოება. მოიხმო
მღვდელი და ძლიერ გაუჯავრდა.
იქასთან დამპირდა მღვდელი: კარგი,
გვირგვინს გიკურთხებო.

ბოლოჩინი ქირილაში გახლავს
და მღვდელი თხუთმეტ ვერსტზე
არის. მიგვიყვანა ეკლესიაზე და
შენც არ გაგიწყრეს ღმერთი, გვირ-
გვინის საკურთხის ფულს გარდა სა-
ნამ ლოცვების უცოდინარობისათვის
ერთი თუმანი არ გადაგვხდევინა,
არა ჰქნა. მისესხე ერთი თუმანი და
ეხლა ერთი-ორათ მმართვეს კიდევ.
ჩვენ უფლება გვაქვს თითო თუმ-
ნით დავშტრაფავთ ლოცვების უცო-
დინარობისთვისაო ეკლესიის სასარ-
გებლოთო. მაგრამ მეტი შენს მტერს
არ მოხმარებია თავისი ქონება, რო-
გორც ის ერთი თუმანი ჩემისთანა
საწყალი კაცი აგან წართმეული ეკ-
ლესიას არ მოხმარებოდეს. ია თუ-
მანი მღვდელმა წაიღო. ბევრჯელ
დავაპირე ჩივილი, სამჯერ ჩავედი
შუთაისში ეპისკოპოსთან, მაგრამ
ვერცერთჯერ ვერ ვნახე. ჩვენში
იტყვიან ხოლმე: „დაკარგულს ნუ
დაუწყებ ძებნას, თორემ მეტი და-
გეხარჯებაო!“ მართლა ისე დამე-
მართა: რამდენი დღე გავაცდინე!
პირთი მანეთი ქალაქის დასაწერი
მივეცი. ბოლოს მითხრეს ორი მა-
რკა არის თუ მერკაო ის უნდა ეკე-
როსო, თორემ არ მივიღებთო. ბევ-
რი ვიჯავრე უხარლო სიარულზე,
მაგრამ რა გაეწყობდა. საჩივართ
საქმის ამოგება, მერე ფულების იმ ო-
ხრი, ძნელი ყოფილა. სეკრეტარს
უთხარი—თუ ამომიგებ, ნახევარი
შენი იყოს-მეთქი. იქას გული მოუ-
ვიდა და კარში გამომავდეს. შოქვი:
ჩემი საქმე წახდა-მეთქი. შამოუტოვე
ქვეითათ მაშინას. შუთაისის სტან-
ციაზე მაშინამ გამასწრო. იქ ღამეს
ერთ ცივ ღუქანში დავდექი. რაღაცა
ამყვა და შენი მტერი ისე, როგორც
მე ვიყო.

ბევრი ვიფიქრე, მაგრამ ვერაფერი,
ვერ მოვახერხე. ხატზე მინდოდა
გადასაცემათ; მაგრამ, ამბობენ,
მღვდელს ხატი არ უწყესო. სა-
ქართველოში ბატონო, ერთ მცნე-
ბას არ კითხვენ გვირგვინის კურ-
თხეაზე. აქ რა უბედურება ყო-
ფილა ეს! იქათაც ის ღმერ-
თი არ სწამთ, რომელიც ჩვენ
გვრწამს? ამაბებენ, ჩვენი მღვდლები,

წიგნში ასე სწერიაო. ნეტავი რაც
წიგნში სწერია, ყველაფერს უფლებდნენ?
მინ იქცევა ისე როგორც წიგნში
სწერია? მაი ჩვენი ბრალე: შეგაწყვი-
ნე ბევრი ლაპარაკით, მაგრამ მო-
მიტევე, შენი ჭირიმე.

აქ ვახლდა, ბატონო, ჩემი საქ-
მე. თუ ეხლა თქვენ ამომიგებთ იმ
ერთ თუმანს როგორიმე გზით, სულ
შენი ლოცვის მეტს არაფერს ვიზამ
და ნუ გეწყინება, თუ შეიძლება, საშ-
რომლოსაც მოგცემ. უკაცრავათ ნუ
ვიქმნები ამ კითხვისთვის, ბოლო-
ჩინი ხომ არ ბრძანდებით თქვენ?
თუ ბოლოჩინი ბრძანდებით, იმ
მღვდელზე მოწერილობა დაგვირდე-
ბათ და მოგახსენებთ ვინ არის. ის
მღვდელი სახლობს ილემში, გვართ
მაჭავარიანი გახლავს და სახელათ
ქვიან იოსები, მაღალი მღვდელი
გახლავს და მდიდრათაც არის. შარ-
თალია, უცნობი კი ბრძანდებით ჩე-
მი, მაგრამ იმედია მიაქცევ ყურად-
ღებას ჩვენს გაჭირვებას. იქითი ვრაც-
ხაც კიდევ ჩემ თავს ბედნიერად, რომ
მართო მე არ ყოფილივარ დაჩაგრუ-
ლი, სხვაც ბევრი ყოფილა ჩემისთა-
ნა და თუ მე მეშველა რამე თქვენ-
გან, ვიცი მათაც ემშველება.

სააბაშიოელი გლეხი ზოგია ბაშვლენი
ლაძე.

თფილისის სამაჟურალო

(4 პარლის სახსოვრად)

მრეწვის მედანზე, ჩიტახოვის სახლებში
ავეთმყოფებს მიიღებენ ყოველ დღე, კვი-
რას გარდა, დილის 8 საათიდან დილისვე
10 საათამდინ.

მ რ შ ა ბ ა თ ს: ექიმი მინკიევიჩი — ხირუ-
რგიულ ავთამყოფობისათვის, მარალევიჩი და
ლისიცივი — შინაგანი ავთამყოფობისათვის.

ს ა მ შ ა ბ ა თ ს: მერმიშვი და მარკარო-
ვი — შინაგანი ავთამყოფობისათვის, თამამ-
შვი — თვალის ექიმი.

მ თ შ ა ბ ა თ ს: ლისიცივი — შინაგანი
ავთამყოფ., ძიუჩარიანი — ვენერიული ავთ-
მყოფობისათვის.

ხ უ თ შ ა ბ ა თ ს: მერმიშვი შინაგან ავთ-
მყოფობისათვის.

პ ა რ ა ს კ ე ვ ს: ლისიცივი და ასატუ-
როვი — შინაგანი ავთამყოფობისათვის და მინ-
კევიჩი — ხირურგიულისთვის.

შ ა ბ ა თ ს: მერმიშვი და მარკაროვი —
შინაგანი ავთამყოფი. ძიუჩარიანი — ყურის
და ხირურგიულ ავთამყოფობისათვის და თა-
მამშვი — თვალის ავთამყოფობისა.

ქაშპასიის სააბაშიო ინსტიტუტი

შობობირე ქალები მიიღებენ ყოველდღის
დღე და ღამე, ფასი დღეში 50 კაპ., ღარი-
ბები უფასოთ მიიღებენ.

ცალკე ოთახების ქირა თვეში 30—50
მანეთამდის არის.

მიღება ავთამყოფი ქალებისა
და ყმაწვილებისა.

ქალის ავთამყოფობისათვის:
შოველ დღე, კვირას გარდა, 10 საათი-
დამ 11 მდინ — დოქტორი ანანოვი.

მთავრობითა და შაბათობით 12 საათად 1-მდინ—დოქტორი რევერტი. სამშაბათობით და შაბათობით 11-დამ 12-მდინ—დოქტორი პლანუსი. საყმაწვილო ავთომყოფობისთვის: ხუთშაბათობით 11 საათად 12-მდინ და კვირობით 10-დამ 11-მდი—დოქტორი შ.შ.აკოვი.

ლის ნახვა მამგობაში შეიძლება, სამისწლის ვადითა იმ დღიდან, რა დღესაც ეს ვაჭრობა დამტკიცებულ იქნება.

ამის გამო იმ პირთ, რომელთაც ჰსურთ, რომ ამ ვაჭრობაში მონაწილეობა მიიღონ, უნდა წარმოადგინონ კანონით დადებული დოკუმენტები და გირაო, რომელიც წლიურ იჯარის ფულის ნახევარს უნდა უდრიდეს და რომელიც უნდა იყოს: ან ნაღდი ფული, ან კრედიტის ბანკის ბილეთები და ანუ სხვა რომელიმე სარგებლიანი ქალაქები.

ვაჭრობის შედეგი საბოლოოთ ქალაქის რჩევისაგან უნდა იქმნეს დამტკიცებული, თუ ვაჭრობის დროს შემოძღვეული ფული იმაზე ნაკლები არ იქნება, რაც ადრე იყო.

ზანცხადება, ვაჭრობაში მონაწილეობის მიღების სურვილზე, შეიძლება შეიტანონ მამგობაში ან სიტყვიერად და ანუ დაბეჭდილის კონვერტებით.

(3-1)

ქალაქის გამომგობისაგან

მთილისის ქალაქის გამომგობა ამით აცხადებს საყოველთაოთ, რომ, ქალაქის რჩევის გადაწყვეტილების თანახმად, მამგობის თანდასწრებით, ამ იანვრის 21-ს დანიშნულია უკანასკნელი ვაჭრობა (ტორგი) ქალაქის შემოსავლის წონისა და ზომის იჯარით მიცემასზედ. პირობები დამტკიცებულია ქალაქის მამგობისაგან. იჯარის ვადა არის სამი წელიწადი, რომელიც ითვლება იმ დღიდან, რა დღესაც იჯარა დამტკიცებული იქნება.

ვისაც ამ ვაჭრობაში მონაწილეობის მიღებასურთ, უნდა წარადგინონ ჯერაგანი დოკუმენტები და გირაო, რომელიც იჯარის წლიურ ფასის ნახევარს უნდა უდრიდეს. ეს გირაო უნდა იყოს: ან ნაღდი ფული, ან კრედიტის ბანკის ბილეთები და ანუ სხვა სარგებლიანი ქალაქები.

ზანცხადება ვაჭრობაში მონაწილეობის მიღებაზედ უნდა წარადგინონ ქალაქის მამგობაში ან სიტყვიერად და ანუ დაბეჭდილის კონვერტით ნაშუადღევის 2 საათამდინ.

ვაჭრობის შედეგი ქალაქის რჩევისაგან იქნება დამტკიცებული.

(3-2)

ათასი პირი, ქალი და კაცი თავისის მშვენიერის თმის ქონებით ვალდებულია მხოლოდ სამზღვარ გარეთ ვაჭრობაში შემოტანილ ესრეთ წოდებულ მცენარეობის მონაწილეობის პომადისა, რომელსაც თმა ამოჰყავს. ეს პომადი უცდია ბევრს გამოჩენილ ექიმობის მცოდნეს და რეკომენდაციის წიგნი აქვს.

ქიმიის პროფესორისა ლანდგერისთან დანიშნულისა, მენაში, უ. კლიენისისა და ნებართვა აქვს მოსკოვის საექიმო მთავრობისა; საკვირველს და წარჩინებულ წარმატება ჰქონდა და უკანასკნელ დროს მოსკოვის საექიმო მთავრობამ განიხილა და ჰპოვა კარგი თვისება ამისი.

წესიერათ იმის ხმარებაზე მომატებული მოსვლელი თაივ კი შლოე თმით იმოსება. საკვირველათ თაივს კეფას უმადრებს, სრულებით კანის ყოველ გვარ ქერქემს ამოარებს, თმას ამადრებს, მცირე ხანში ბუნებითი სიბრწყინვალეს აძლევს და მეტის-მეტ მშვენიერის სუნით, რომელიც იმისი ძვირფასი კუთვნილებაა, რასაკვირველია, პირველის ტურფა ტუალეტის დამამშვენიებელია.

შველა ეს თვისებანი ჩემის ნაწარმოებისა მაძლევს სრულს სიმართლეს იმედი ექონო, რომ რუსეთში ძალიან გასავალი ექნება უპატივეცმულესის პუბლიკის სასარგებლოდ.

უასი ბანკისა 2 მანეთი

შოველ ბანკთან არის დარიგება—თუ როგორ უნდა იხმარონ ეს პომადი

პომადი „PASTA EUGENIE“

ამ პომადის გამამგონს აქვს პატივი განუცხადოს საზოგადოებას, Pasta Eugenie ისე იღება მშინისში ლანკოს მუზიკალურ მალაზიაში, სასახლის ქუჩაზე, არწრუნის ქარვასლაში, ვლადიკავკაზში—სეგალოთან და სტამბროსკოლში ქუჩილ-

ჩენკოსთან, სადაც ისე იღება სხვა აქ მოყვანილი ნიეთებიცა. ეს პომადი „Pasta“ იმითაა შესანიშნავი, რომ ცოტახნის ხმარების შემდეგ, ლაქები, კორფლი, ქერქემი და სიცხისაგან სახეზე მოდებულ სიშავე სრულიად იკარგება და მსწრაფ

ლადაც. პირის სახე იწმინდება და ახალგაზდა ადამიანის სიცხოველი ეძლევა. შველაზე უფრო ეს პამადი იმითეინ არის საჭირო, ვისაც სუფთა და თეთრი პისისაზე ჰსურთ, რომ ჰქონდეთ. მყიდველებისათვის გარანტი, არის მენის ქიმიის პროფესორი პლენინსკი და მოსკოვის საექიმო მთავრობის მოწმობა.

უასი ერთი ბანკის 1 მან. და 60 კაპ.

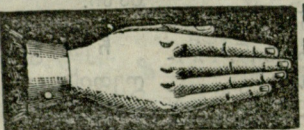
ბანკთან არის დარიგება—თუ როგორ უნდა იხმარებოდეს.

შოველ პამადის ბანკას, როგორც თმისთვის აგრეთვე „Pasta“ აქვს თავის დადი, ამურის სურათით და გამამგონის ხელის

მოწერა. შიდვის დროს ამას ყურადღება მიაქციეთ. P. S. პამადი „Pasta“ გამოსადეგია აგრეთვე იმათთვის, ვისაც ხორცი კანის ავთომყოფობა არა აქვს, მაგრამ ჰსურს, რომ წმინდა

საც ხორცი კანის ავთომყოფობა არა აქვს, მაგრამ ჰსურს, რომ წმინდა ხელინს ხორცის კანი ჰქონდეს სახეზე, ხელზე და ყელზე. BERTHA E. RIES.

ეს პამადი ისეა შედგენილი, რომ იმის ხმარების შემდეგ, ხელის კანი განსაკვირველად რბილდება, თეთრდება და მხოლოდ ღრმა მოხუცებულებში ჰკარგავს ამ თვისებებს.

ერთი ბანკის უასი 1 მან. და 30 კაპ.

თმის საღებავში—ათი მინუტის განმავლობაში ღებავს და ექვს კვირას სძლებს. უასი სამი მანეთი.

ტოქანის ბალზამი—საშუალები მაზოლისათვის. უასი 60 კაპ. (54-44)

ქალაქის გამომგობისაგან

მთილისის ქალაქის გამომგობა ამით აცხადებს საყოველთაოდ, რომ ქალაქის რჩევის გადაწყვეტილების თანახმად, მამგობის თანდასწრებით ამ იანვრის 20-ს იქნება უკანასკნელი ვაჭრობა (ტორგი) შტატკრიტი შემოტანილ ტყუპი ხარჯის აღების იჯარაზედ იმ პირობებით, რომე-

Table with columns for 'რკ. გზა.', 'დოლა.', 'საღამ.', 'II კ.', 'III კ.' and rows for various items like 'მთილისი', 'მცეთა', 'ზორი', etc.

Table with columns for 'I', 'II', 'III' and rows for 'შოთილამი', 'სახუმამდი', 'ჭერამდი', etc.

Table with columns for 'ა) მთილისი დამ:', 'ბ) მთუთისი დამ:', 'გ) გორი დამ:', 'დ) შოთი დამ:' and rows for 'სამზღვარ გარეთ', 'შოველ დღე კვირას გარდა', etc.

Table with columns for 'პეტერბურგი, 9 იანვარს.', 'მრთი მანეთი ღირს:', 'მოსკოვის (5%)', etc., and rows for 'მთილისი, 13 იანვარს', 'პური შორავლის ფო.', etc.